

μεν. Ἡ ἄγνοια κρύπτει τὸ καλὸν καὶ τὸ κα-
κόν. τὸ λάθος εὐγυῖαι καὶ τὰ δύν. Ἡ πρώτη ἀ-
ποκατασταίνει ἀνίσθητον τὸν λαόν εἰς τὸ δόπειν
καλόν. τὸ γίγεται τὸ δεύτερον τὸν κόμνει νὰ
τὸ μισῇ. ἡ μία ξεγκαθάρνει τὴν ἐνεργέτην χεῖ-
ρα· τὸ ἄλλο τὴν πολέμει καὶ τὴν κατατρέχει
καὶ ἡμία καὶ τὸ ἄλλο, ἐμποδίζοντι τὸ καλόν καὶ
ἀπαθανατίζουν τὸ κακόν. ἰδοὺ ἡ κατάστασις μας.

Κ. Οἱ πρόκριτοί σας δὲν ἔχουν τέκνα;

Μ. ἔχουσιν πλὴν συνηθίζουν εἰς τὸ σπῆτιτον
νὰ β. στὴν διδασκαλίαν διὰ τὰ τέκνα των. πολλὰ
ὄντι. Ἦσαν ὅμως ἐκείνοι οἱ ὀπίθοντες κίμωνες τοῦτοι
καὶ σχεδὸν ἕνας.

Κ. Μεγάλῃ κατασχύνῃ, ἀδελφε, καὶ συμπά-
θησαί με! ἂν κανεὶς ἤθελε μὰ τὸ εἰπῇ ἔξωθεν
τῆς Ἰδρας, ἐγὼ βέβαια δὲν ἤθελα τὸ πιστεύω.
καὶ ἂν οἱ πρόκριτοί σας δὲν ἐφρόντισαν, διὰ τὴν
σ. ὅσον σ. δὲν συνεργεῖτε νὰ τὸ κατορθώσετε;
διὰ τὴν ὑποφέρετε ὅτι τὰ τέκνα σας νὰ ἦσαν σερ-
μένα ἀπὸ τὰ ῥῶτα καὶ ἀπὸ τὰς γλώσσας; διὰ τὴν
νὰ ὀδηγηθῶν ἀπὸ τὰς ὀρέξεις καὶ ἀπὸ τὰς φαν-
τασίας τῆς νεότητος; διὰ τὴν τέλος πάντων νὰ
ἦσαν ὑπακείμενα εἰς τὰ λαικῶν, δυστυχίας,
καὶ πολλὰκις εἰς θάνατον ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνείας;

Μ. Καλὰ ὁμολογεῖς, ἀδελφε, ἀγαπᾷς λοιπὸν νὰ
σὲ ὀδηγήσω εἰς τὸ λυκεῖόν μας;

Κ. Εὐχαριστῶ εἶναι περιττὸν.

Μ. Ὑγίαιος λοιπὸν

Κ. Εἰς τὸ καλόν

Εκ Λαυρίου, 17 Δεκεμβρίου Ν.

Ἡ ἀξιωματικὴ Ἐφημερίς ἐνηλοσιένει τὴν
περὶ συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν 22-
αὺς Ἰαννουαρίου προκήρυξιν.

Ὁ λόρδος Γαλιερίχος ἐξήγγησε τὴν ἀπὸ τοῦ
ἐργασίου παραίτησίν του. Ἡ ὑγίαιον ἐπειράχ-
θη ἀπὸ τὴν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του ἁ-
κρὰν ἐνασχέλησίν του. ὁ βασιλεὺς τὴν ἐπιστά-
σιν

Γίνεται γνωστὸν ὅτι ἐτελείωσεν ἡ πρώτη ἐξήγησις, καὶ ἀρχίζει μετὰ τὸ ἐπόμενον φύλλον ἡ δευτέρα

λεσε νὰ ἐπανασκεφθῇ περὶ τῆς ἀποφ. σ. ὡς τοῦ
Δεικνύονται ὡς ὑποψήφιοι νὰ τὸν δεχθῶν ὁ
Μαρκίαν Λαυρεντίου, ὁ κόμης Γρέης, ὁ Μαρκίαν
Ουέλλεσλεϊς καὶ ὁ λόρδος Ἀρράδης.

18 Δεκεμβρίου Ν.

Εὐγενε δευτὴ ἡ παραίτησις τοῦ λόρδου Γα-
λιερίχου. Ἐπροτέθη δὲ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὸν
λόρδον Ἀρράδην καὶ εἰς τὸν λόρδον Ουέλλεσλεϊ-
ν, ἀμφοτέρους δημοτικούς.

Ἡ ἐφημερίς ὁ Χρῖστος δι' ἐκχυρίζεται ὅτι ἡ
πρῶταχύστα φατρία δὲν ἔχει κέρμας ἐλπίδας
νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς ἀρχὰς ἰσλαμικὰς ἐπιθεσά-
νους τὴν ἐναντίαν γνώμην.

Θεωρεῖται, λέγουσιν, ἡ παραίτησις τοῦ πρῶτου
τοῦ ὑπουργοῦ ὡς ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως τοῦ κόμ
ματι. τῶν βασιλικῶν, καὶ ἐξαιρέτως τοῦ Ε.
Πήλου. Τισυττότροπος ἀπέκτησε τὴν τιμὴν
τῶν συμπατριωτῶν τοῦ ὀπίθοντος οὗτος διατῶν
περὶ τὴν νομοθεσίαν τῆς πατρίδος τὴν κόπον,
ὥστε, θεωρεῖται τοῦ λοιποῦ ὡς ἀεφάνκτος εἰς
τὴν νέαν κυβέρνηση. Ὁ Μαρκίαν Ουέλλεσλεϊς
ὡς λέγεται, θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν συγκρότη-
σιν τοῦ ὑπουργείου. Πολλὰ ὀλίγον διαφέρει κα-
τὰ τὰς γνώμας τὸν ἀπὸ τὴν διαίτησιν τοῦ Κα-
στελαίγρου καὶ Ἀβερπώλου.

Τα ἐξωτερικὰ πράγματα φέρουν εἰς τὴν
Αγγλίαν πολυχρήμιν δυσκολίας. Αἰνεώτιζαί
ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ στρατεύματος εἰδήσεις, καὶ
ἡ ἄλυσιν τῆς Γαλλίας ἐγγυησαι σπουδαιότατος
σκέψαι. Αἱ Αγγλικαὶ ἐφημερίδες ὁμιλοῦν ἤδη
περὶ τοῦ ἐδεχομένου Ρωσικῆς τινος ἐκστρατεῖ-
ας, διαδυναμίζουσιν τὴν Μερσίαν διὰ νὰ φθάσῃ
εἰς τὴν Γαλλίαν. Οὐκ οἶοι οὗτος, ὅτις ἐπε-
χρισθείς ἐπὶ Βουλγαρίαν ἀπὸ Γαλλικὸν στρα-
τεύμα ἐμπορεῖ νὰ ᾔτο χιμαρικός, ἤθελεν εἶναι
ἐυκατακόρθετος ἀπὸ Ρωσικὸν στρατεύμα εἰς
τὸ κέντρον τῆς Μερσίας στρατοπεδευμένον. (Γ.ε.)

πρὸς τὸν κύριον / κοσέταιν.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 26. Τετάρτη 9. Φεβρουαρίου. 1828. Πέμπτη.

Ὅσιον προτίμας τὴν ἀλήθειαν
Ἀρεῖς.

Τὴν ἐφημερίαν πέντε τάλαντα ἰσπανικά, προπληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν.
Εκδίδεται μίαν φοράν τὴν ἐβδομάδα.

Ελληνικὴ Πολιτεία.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Αἱ μεταξὺ μας ἀπόρρητοι μὲν, ἀλλ ἐλεύθεροι κ' ἐντιμοὶ ἐγγήσεις, περὶ τῆς παρούσης ἀξιωματικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ ἐπίσημος διακοίνωσις τῶν ἐν τῷ παρόντι τὴν ὁποίαν μ' ἔκαμ' ἡ Βουλὴ, δὲν μὲ συγχωρεῖν πλέον νὰ μ' ἐκβιάλλω περὶ τῆς ἀπαρατήρητου ἀνάγκης νὰ δεχθῶ τὰ μέτρα τὰ γνωστοποιήμενα διὰ τῶν ἐν κεκλημένοι ἐγγράφων.

Γνωρίζω μὲν γὰρ, ὡς ἐλπίζω, τῆς κατὰ τοῦτο πεποιθήσεως μου, θέλετε συμβεβηκεῖν καὶ τῆς φιλοφρονείας, τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι, διότι ἢ ἐν Τριτάτῃ συνέλευσις δὲν σκεῖς ἰφθαλίμας πρὸς τὰς ἀποχρώτας ἐνέργειαι, διὰ νὰ ἔχετε τὴν ἐξουσίαν νὰ κυρώσετε τὴν κατάστασιν τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἥτις μόνον μὲ φαίνεται, ὅτι δύναται νὰ προφυλάξῃ τὴν Πατρίδαμ' ἀπὸ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, μὲ τοὺς ὁποίους ἡ ἐνστάσις κρίσις τὴν ἐπαπειλῇ.

Ἡ φιλοφρονεία μου ἐν τούτῳ θέλει μετρίκαθ' ἂν ὑμεῖς ὡς πολῖται τιμωθέντες μὲ τὴν ἐμπειρομένην τὰ ἀσυνεπείαν σας κρίνετε, χωρὶς

νὰ λείψω ἀπ' ἐλαμὸν τὰ χρέη καὶ συγχρόνως νὰ κίττω εἰς κινδύνον τὰ ἐνδοξότερα συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐὰν ἔχετε τοὺς πεποιθήσεις, δὲν θέλετε ἀρνηθῆναι τὴν ψῆφόν σας εἰς τὴν διακοίνωσιν, τὴν ὁποίαν νὰς διευθύνω, καὶ θέλετε μὲ τὸ ἀποδέξασθαι, ἂν δεχθῆτε, ἐκδιόχεται νὰ μετέχετε τῶν ἐργῶν καὶ τοῦ ὑπευθύνου τῆς νέας Προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ ὑποθέσεις ἐπιστρέφονται αἱ στιγμαὶ εἶναι πολὺ τιμω. καὶ παρὰ κινδύνον διὰ τοῦτο νὰ σκεφθῇτε περὶ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς χωρὶς κινδύνου ἀναβολῆς, καὶ νὰ μὲ γνωστοποιήσετε τὴν γνώμην σας ἕως τῆς τέλει.

Παραλείπω τὰ σὰς ἐνθυμίαν, ὅτι ἡ θέλησις εἶναι ἀναρροσώτατον, νὰ λείψω τὸ κοινὸν πατριωτικὸν γυθὸν τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα μετ' ὀλίγον θέλω λείπει, πρὶν φανῶν εἰς τὰ ὄμματά του ὑπὲρ τὴν ὁποίαν σκοπεῖ νὰ τὰ παρουσιάσω μὲρην.

Δεχθῆτε τὴν βεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐπιφρονείας μου.

Εκ Αθηνῶν, τ' 17. Ιαννουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. Καποδίστριας.

Δρ. ΝΗ τοῦ Κρόνου τῶν Νόμων.

Ελληνικὴ Πολιτεία

Η Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

Επειδὴ ὁ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐμπε-
στιναιὶς τῆς ἡμῶν τῆς Κυβερνήσεως Κίρις
Ι. Α. Καποδίστριας ἐφάπτεται εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Επειδὴ αἱ διὰ τῆς πατρίδος περιστάσεις,
καὶ ἡ διάρκεια τοῦ πολέμου δὲν ἐσυγχρόνισαν
οὐτὲ συγχωρεῖται τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐν Τριφυλίᾳ
ἐπικυρωθέντος, καὶ ἐκδοθέντος Πολιτικοῦ Συν-
τάγματος καὶ ὅθεν αὐτοῦ τὴν ἐκτασιν.

Επειδὴ ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους εἶναι ὁ ἰσχυρό-
τερος πάντων τῶν νόμων, καὶ ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ ἂν
νεδέχθη παρὰ τῶν λαῶν τὴν πρῶτην τῆς ἐκ-
τασιν σωτηρίας.

Η Βουλὴ μόνον σκοπὸν ἔχουσα τὸ να σωθῇ ἡ
Ἑλλὰς, καὶ ὡς ἰσχυρότερον τῆς χρέος θεωροῦσα
τοῦτο, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθ-
νους, τοῦ ὁποῦ ἐπιτετεύθη τῆς φροντίδας.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Κυβερνήτης ἐπέδωκε σχέδιον
μεταβολῆς Διοικήσεως προσηνούς,

Ψ η φ ι ζ ε ι.

Α. Ο Κυβερνήτης μετὰ τῇ Βουλῇ συγκαλεῖται
τὴν Ἑλληνικὴν λαὸν εἰς Ἑθνικὴν Συνέλευσιν κατὰ
τὴν Δ τῇ ΚΣΤ συνεδουμένη τῆς ἐν Γρίβῃ
τρίτης Ἑθνικῆς Συνελεύσεως.

Β. Η Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς ἐπικρατείας
ἀντιβέβαια κατὰ τὰ ἐφεξῆς ἔθρα.

Ενταῦθα ακολουθεῖ τὸ φέροντα Αὐτὸ ἀριθμ. 4
(ἐκκληρυν.) Γ. Αποτίθεται ἡ Βουλὴ τὸ ὅτιον
ἀνταδὲ χρεὶς τῇ Νομοδότηκῃ ἐξουσίᾳ.

Εν Ἀγίῳ τῇ 18 Ιανουαρίου 1828.

Ο Πρόεδρος.

Ν. Ρεκαίτης.

(Εὑρεται ἐνγραφὸν Βουλευτῶν τῆς ἀριθ. 4.)

Κίρις Ἐκδοτῆς τῆς Ανεξαρτήτου.

Παρακαλεῖται νὰ καταχωρήσῃ τὰ ἀκλουθῶ-
ντα εἰς τὴν πατριωτικὴν σου Εφημερίδα, πρὸς εὐ-
χαρίστησιν τοῦ ἐπ' ἀριθ. 18 Φιλάρητος.

Ὁ λογιόμενος Φιλάρητος, Φανακλῆς μὲν, τὸ
ὄνομα του, ἀγκαλὰ καὶ ἡ ἐπαλογία, περὶ τοῦ
δυνάτος ἀξιολόγου Στρ. Θ. Γρίβα, ἀπὸ τῆς
καίρου εἰς ἡμετέρας, μὲν εἶναι νῦν τὸν ἀπο-
κριθῶ. ὅχι δὲ τῶν διὰ τὴν συκοφαντίαν του,
ἀλλὰ ὅτι εἰς τὸ πατὴρ ὁ Γ... γ... περὶ αὐ-
τὸ κρίνεται.

Ὁ Φιλάρητος οὗτος, κατ' ὅλα τὰ δίδόμενα,
εἶναι εἰς τὴν διὰ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ κυρίου Κω-
λικοτρήτου ἐπιβουλεύοντων τὴν ζωὴν τοῦ Στρ.
Θ. Γρίβα, καὶ τὴν ὑπαίτην τῆς Ρωμυλίας κα-
τὰ τὸν Μάινον μὲν, καὶ ἐπειδὴ κριτήρια δὲν
ἐπιστήθησαν, ἐναντίον τοῦ πολιτεύματος, ἔρε-
πεν ὁ Δὸν Κισσώτης οὗτος, ὁ Φιλάρητος, νὰ
βληθῇ εἰς πικρὸν, διὰ νὰ μὴ φαντασθῇ πλὴν
ἐπιβουλῆς τῆς Ρωμυλίας. — Οὐκ δὲ ἂν ἐπὶ ἡ
γνώσις, ὡς λέγει, καὶ ἀν' ἡθέλησα ποτὲ διὰ τῶν
συμβουλῶν μου νὰ ἀδικήσω τινὰ, ὁ κύριος Φω-
νακλῆς πρέπει νὰ δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν βαπτισ-
μένος εἰς τὰ ἔσθον οὕτω σιστηθησάμενα δικαστήρια.

Προκαλεῖται μ' ὅλον τοῦτο καὶ μὲς ὁμοῦ
τοὺς δύο τοὺς ἀποθανόντας, ὡς λέγει, ἐπὶ τῇ
σωτηρίᾳ ἐπειδὴ μήτε ἐγὼ μήτε ἄλλος τις,
ἐκτός τοῦ Φανακλῆ, γνωρίζει τοὺς ἀνθρώπους,
τοὺς συγγενεῖς, τοὺς γείτονας, τὰ ὀνόματα ἢ
τοὺς πατριώτας τῶν κῶν. ἐγὼ πιστεύω ὅτι τὸ
πατριωτικὸν καὶ πολιτικὸν καταργητικὸν πνεῦμα
τὴν ἐκκότισεν, καὶ ἀποκρίνεται εἰς τὸ „περὶ ὁ
Γ... γ... περὶ αὐ-“.

Περὶ δὲ ἐπινοεῖται ἔν εἶναι ἀνάγκη νὰ περ-
φύρωμαι ἐγὼ, ὡς εἰς ἀγῶν. ἀλλὰ ἐν αὐτῇ
φιλάρεται βλεῖται εἶναι ὁλοῦντα κολημῆτοι εἰς Δ
γινώσκω, μὴτὰς γλύφει κανὲν κέκαλλον, ἐγὼ πρὸ

μὴν ἀνυπόστατον, ἀρ' εἰ ἔτι νὰ περὶ αὐτῇ ἡ ἀπο-
σταλῆται εἰς Αἴγινον.
Εἰς δὲν ἔχω χρεὶον, διότι ὁ ἐξουχάτορος Κυβερ-
νήσαντος ἦν, καὶ ἡ ἀξίωσις καὶ αἱ θυσίαι ἐκείνου
ἐλόντων ἡμετέρας ἀφελοντοσώπας. εἰ παρὶςται καὶ
συμμετρεῖσται σὺ δὲν θέλεις διὰ τὴν πλὴν νὰ δὲ
κοῦν ἔσθον δὲ αὐτὸς ἐκείνου καὶ δυστυχῶν. τότε
βέβαια θὰ ἐστραπῇ, καὶ θὰ ζητῇ νὰ σὺν-
σῃς ὅ, τι ἔγραψας, ὅς λυπόμαι ὅταν τὰ δικα-
στήρια θὰ εἰς ζητήσαν ἀποδείξω τῇ συκοφαντίας
τοῦ ἀτόμου μου.

Τὸν Στρ. Γρίβα ἔχει μόνον ἀξιώτικον ἀλλὰ
καὶ πατριωτικώτατον πρέπει νὰ ὁμαλίσω. Τὰ
δικαστήρια καὶ ὁ Κυβερνήτης εἶναι εἰς αὐτὸν
νὰ ἐξετάσῃ, ἀποφασίσῃ καὶ δικαιώσῃ. σὺ
δὲν, κύριε, εἶσαι φαίνεται εἰς φαντασίαν, ὅτι,
ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίσῃς ὡς ἐκ τριπόδος
καὶ δὲ αὐτὸ δὲν προσμένεις τὰ δικαστήρια καὶ
τὴν ἐξουχίαν τῶν. αἱ μὴτὰς φαντάζεσαι τὸ
ἐμπῶν τοῦ Μείνα τῶν Ἑλλήνων ἀλλ' ἰδὼν ὁ
ἐρχομὸς του δὲν εἶναι πλὴν προβληματικός.

Ὁ Κυβερνήτης ἐρχεται, τὰ δικαστήρια θὰ
ἔσθον εὐστηθῇ. ὅθεν εἶναι περιττὸν αἱ λογιμαχί-
αι εἰς ἐφημερίδας, αἱ ὅτιαι ἐμπαροῦν νὰ ἐκδίδουν
χαρτομύτης.

Εκ Παλαιῆς τῇ 27 Νοεμβρίου 1827.

Ὁ πατριώτης

Γραμ. τοῦ Θ. Γρίβα.

Αὐτὸς ἀσχολία ἐπαληθεῖας ἤθελεν εἶσθαι,
ἐὰν ἔπρεπε πάντοτε νὰ ἀπολογηθῶμεν εἰς τοὺς
συνεταμένους τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Θεατοῦ (1) ὁ ἀπα-
θὴς ἀκρῶςτος, ἐν θέλει πολλὴ νὰ περὶ αὐτῇ ὅτι
ἐκθέσει στερημένην πάσης ἀληθείας, πάσης
ἐνθυμότητος εἶναι ὑπαγορεύσεις μὲς δουλικῆς
φυχῆς. Ὁ ἐφημερ. ἀγγράφει οὗτος σπουδαίως
πάντοτε νὰ ἀπολέσῃ τὴν εὐνοίαν τῶν Τυραννῶν

(1) ἰδὲ τὸν Αὐτοκρατορικοῦ Θεατοῦ ἀριθ. 300.

νῦν, ἐπὶ βελτιότητι βέβαια δὲ ἡμποροῦντε, εἰμὲν
τοὺς νὰ συκοφαντῶν καὶ τὸν ἀπερὶν χρεὶον
τῆρα τοῦ γενναίου Αὐτοκρατορικοῦ μα: κυρίου
Γ. Σακτούρη. Ὁ Φιλάρητης καὶ περὶ αὐτῇ ὁ
ἀκρῶςτος εἰς παρατηρήσῃ εἰς τὸν ἀριθ. 25 τῆς
Ανεξαρτήτου πρὸς εἶναι μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ
αὐτοῦ κατηγορίας, ὁ ἀξιώτικος οὗτος ἀνὴρ, τοῦ
ὁποῦν τὸ φέροντα εἶναι ἀνεπιληπτον καὶ πρὸς
τοῦ κατὰ εἶναι ἐμπαθῆς, ἡ σαλὴ ἡ ἐκθεσις
χρῆνται.

Ὁ γλύφει ἔχῃς π τὸν ἡσυχῆς τὴν ἀλλ'
θῆται, ... ὁ Κισσώτης πρὸ εἶναι σὺς

Ὁ ξένος εἰς Ἰδρα.

Κ... Μ...

Κ. Λάβε, κύριε, τὴν καλοσύνην νὰ μὲ δια-
θῇς εἰς κανὲν ξενοδοχεῖον.

Μ. Συναχθεῖς δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν Γ...
ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις δὲν ἐσυγχρόνισαν.

Κ. Ἐρχομαι καὶ εἶναι εἰς τὸν Ἰδρα.

Μ. Μάλιστα, καὶ τοὺς διανομέας εἰς τὸ Μο-
ναστήριον, τὸ ὅποιον ἔχει πολλὴν θαλάσσιον.

Κ. Ἀλλὰ λοιπὸν τὴν καλοσύνην νὰ ποιήσῃς
καὶ ἐγὼ.

Μ. Μάλιστα, ἀκλουθεῖ μοι.

Κ. Σὲ συκοφαντοῦν. ἀγαπᾷται διατὸ νὰ μὲ
κίρῃς νὰ ἰδῇς τὰς ἀσυνήτους τῇ πατρίδι
τοῦ, πολλὰ μᾶλλον τὸ κινεῖν σχίσιν, τὸ ὅτι
ἐν ἐμῇ εἰς τὰς γενναίας ψυχὰς τῶν Ἰδραίων
τὸν φανερόντα πατριωτισμὸν.

Μ. Ἀχ! κύριε, συστηματικὸν σχολάζει ἡμεῖς
δὲν ἔχομεν! εἰ προκοπῇ μὲς πολλὰ ὀλίγον φρον-
τίσειν δι' αὐτὸ. τὰ τέκνα καὶ ἀναθροῦνται εἰς
τὴν ἀγνοίαν, μελινῶσι γνωρίζοντες ὅτι ἡ ἀγνοία
γεννᾷ τὴν ἀτίλειαν τῶν νόμων καὶ ἡ ἀτίλειαν
ἐπιφέρει τὰ κατὰ τὰ τῶν λαῶν. Τὰ κίρῃ
διαφθείρουν τὴν κοινὴν ἐκείνην, ἡ ὅτι εἶναι
ἐκτατά τῆρα καὶ τὸν βασιλεῖα καὶ ἀπὸ τῶν ὁ